

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad ca. r licarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az állatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytözsédekben.

A földtulajdon megosztásának kérdéséhez.

Irta: **Kirchner József** gépészmérnök.

Közgazdasági cikkiróink közül egyik legkiválóbb szakemberünknek ama állítása, hogy mezőgazdasági termelésünk sikereinek alapfeltétele, s így nemzeti jólétünknek, vagyonsodásunknak és függetlenségünknek is biztos fundamentuma a nagy üzemekben felsziki — hogy agrárpolitikánknak a birtokmegosztásra vonatkozó terve a *parcellázás* — *ellenkezik a modern gazdasági evolutio törvényeivel* — nagyban kihívja maga ellen a tapasztalat és a törvények alapján álló politika kritikáját.

Konstatáljuk, hogy ezen állítás ama analógiai kapcsolat folytán állott elő, a mely látszólagosan fennáll az *ipari és mezőgazdasági üzemek* között.

Kétségtelen, pozitív tény, hogy ma a szabad verseny elvön felépült gazdasági rendszerben az ipar terén csak a nagyméretű vállalatok, a nagy üzemek dolgoznak a kellő sikerrel és haszonnal. A falusi kovács rádolgozik az üzletére, ha a patkószöveget vagy a patkóvasat házilag csinálja, a takácsmester szövöszkét nem fizeti ki magát, a lakatos nem képes haszonnal előállítani különféle záratokat! Mind csak azért, mert a nagy üzem sokkal rövidebb idő alatt, sokkal olcsó-

ban állítja elő ezeket a dolgokat. Rendelkezésre állván a technikai tudományoknak legelőkeltebb eszközei és gépei, — ezek mellett az ügyes kezű és értelmes munkások százezrei, — ezek mögött a produktív szellemi erőnek legjelesebbjei.

Az ipar terén tehát kétségtelen, hogy a nagy üzemeké a jövő és csak ezekben van biztosítva a termelés sikere!

Világos dolog továbbá az is, hogy ezeknek az ipari üzemeknek el kellett nyelni, fel kellett szívni a kis üzemeket. A lakatos, faragó, fegyverkovács, ruhafestő, kalapcsináló és takács műhelyeket mind elsöpörte a nagy ipar!

Elsöpörte pedig amint azt jól tudjuk a természeti törvények kéréshetelen logikájából kifolyólag, mert a *tökének gratifikáló erőt* a szabad verseny elvön felépült gazdasági rendszerben *semminemű más erő le nem költö.*

A centralisatio önként, természetes uton következett be!

Igy az ipari üzemek terén! Lássuk hogy állunk a mezőgazdasági üzemek terén?

Ellenkezik a birtok megosztási elv a gazdasági evolutio törvényeivel, mert a *modern szerződések és a szaktudást csak a nagy üzemekben lehet értékesíteni.* Vagyis mezőgazdasági politikánkban a centralisatióknak kell, hogy a hívei legyünk, ha sikerrel akarunk termelni.

Ez hát nem áll! S tapasztalat azt mutatja, hogy a szaktudást és a modern műszaki szerződések egy jelentékeny részét, — melyek a termelésben tényleg fontosak, tényleg nélkülözhetetlenek — a kis üzem is tudja értékesíteni is tényleg értékesíti is.

Hazánk immunis homoktalajain, amióta a phylloxera katasztrofával fenyegette meg borszagunkat — megjelent a mezőgazdasági kultúrának egy új ága, a homoki szőlőművelés — hegytetőinken pedig a régi szőlők restructioja.

A ki eddig hegytetőn termelte a rizling borokat, mosollyal nézett a homoki fajborok megvalósítása elé. S mire nem is kellett sokáig várnia! Ma husz év után elmondhatjuk, hogy vannak kitűnő minőségű homoki fajboraink, — hogy homoki szőlőművelésünk a legfejlettebb, a legvirágzóbb és legjövődelmesebb ága mezőgazdaságunknak — hogy hegytetőinken bizonyos operatiókkal virágzik a régi kultúra!

Hogy jutottunk visszaesett helyzetünkől a gazdasági fejlődésnek erre a fokára?

Szaktudásunk és a modern műszaki szerződések használatának révén.

De ez nem amellet bizonyít, hogy a szaktudást és a modern szerződések csak a nagy üzem tudta értékesíteni. Elismerjük és el is kell ismernünk, hogy a szaktudás a nagy üzemekben

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRGYJA.

A maglári hős.

Irta: **Dr. BÁRDOS JÓZSEF** ciszt. r. tanár.
(Folytatás.)

A kis ezüst vitézségi érmet Siklóssy, Bertics, Vadász és Schler káplárok kapták. Polgár közhírszár, aki különösen ázáló tüntette ki magát, hogy a csata tüzeiben átengedte lovát Millinkovicsnak, nem kapott semmit, bár lovával életét mentette meg; ellenben az ötödik horvát tihlaneszed egy embere, aki Millinkovicsnak ordonanca volt, a legnagyobb kitüntetést, az arany hársági érmet kapta, valószínűleg azért, mert földije volt a századosnak. Millinkovics pedig a vaskorona rendet valószínűleg azért kapta, mivel Maglár mellett lova ledobta, vagy talán Szerajevóból küldött azon jelentéseiről, hogy Boszniát egy osztrák zászlóval és egy katonabandával meg lehet hódítani.

Micsinyai főhadnagy, mint ezredsegéd-tisztünk, nekem megírta, én is kitüntetésre voltam ajánlva; azonban a szerajevói bizottság törülte a nevemet. Azt hiszem főléleges mondanom, hogy kinek köszönhetem ezt. Gyűlölséget arattam.

A sajtó — bár akaratlanul — élesztette ellenem az elkésereudést, mert Millinkovics eljársát elítélte, míg engem felmagasztalt. Valószínűleg reklámszínalásnak nézték, pedig ez távol áll a szerény tisztól; ilyenl csak a stréberek élnék.

Huszáréletem eseményeire azért mindig kedvtelve emlékszem vissza!

VII.

Paczona Istvánt még a jó Isten is katonának, azok között is igazi magyar huszárnak tekintette. Dalias termete, érces hangja, mindent átható tekintete, katonás ösztönösége, nemes szíve szinte praedestinálta a katonaleltre. Katona volt a szó igazi és szoros értelmében.

S azon a pályán, melyért annyira lelkesedett, a hervadó rózsák illatát élvezte bár, de babérokat, igazi elismerést embertársai ármánykodása következtében nem szerzett, nem aratott. Egész életét jó kedvben, vidámságban, szerető társaskörben töltötte, bajtársai körében csak mint a *Pista* szerepelt, ami azt mutatja, hogy kedves szeretetreméltóságával, nemes lelkületével nemcsak huszárszolgálatát ösztönöségét nyerte meg, hanem tisztársai is, a föllebbvalói ügyi mint a vele egyrangban levők, testvéri szeretettel vonzódtak hozzája.

Az olasz hadjárat idejétől, 1850-től egész katonaeletén át büszkén vallotta magát az a közhírszár, aki Paczona századában szolgálhatott. Félték tőle huszársjai, mert a legkisebb rendetlenséget sem hagyta büntetlenül, de szerették is, mer ha megtanulták a jó rendet és fegyelmet, gyönygebb élete nem volt senkinek, mint a Vilmos huszárnak, Paczona István legényeinek.

A jó Lenkey százados sem tudta huszárszolgálatát hátra, visszafelé vezényelni az osztrák táborba a szabadságharc kitérősekor, e Lenkey századának méltó utódai voltak azok a nemes magyar ifjak, kik tűzhálóba bár, de csakis előre tudtak menni, hátra soha Paczona buzdító szavára. Még ének egyaránt a vitéz ifjak közül, kik jól eső érzéssel emlékeznek meg a vitéz kapitányról.

Pataki (Bach) Dezső a többi között így nyilatkozik egykori vezérééről: „Paczona kapitány szigorú, de igazságos volt úgy a tisztekkel, mint a legénységgel szemben. A rajongásig szerettük, de féltünk is tőle. Századára büszke volt: mindent elkövetett, hogy az ő százada legyen a legkiválóbb az egész ezredben. Ennek körösztülvitelére költéséget nem kimélt: saját pénzén hozatott külön sapkákat az egész század részére; a csizmaszításhoz az ő századát az egész ezredben nem érte utól egy sem. Örömmel legeltette szemeit nyalka huszárszolgálatát, kivált ha szép bajuszu legényeket soroztak be századába; no de azért ha valakinek nem volt is sudár fekete bajusza, kioktatott bennünket, hogy kell bajuszra szert tenni. S a mente szőre kitűnő szolgálattal tett: a bajuszu csinálás menté szőrből egész kultuszá fejlődött az ő idejében.”

Suviksz a huszár jó nélkül, volt jelszava, amióta tüzkereztségének kalandos históriája alkalmával jegyezte meg tréfásan egyik közhírszárja. A század lovaira nagyon kényes volt; ő maga mindig a legjobb lovakat tartotta s e tekintetben a ciszterciák előzállási ménese volt előtte első rangú, mely ménes a futásban kitartó lovakkal szolgált úgy neki, mint ismerős tisztársainak. A kegyetlenség szigorú volt azokkal szemben, akik lovakat elhanyagoltak. „Igen kellett vigyáznunk, hogy olyan jó valahogyan élébe ne kerüljön, amelynek a horpasza be volt esve. A napi parancsban sohasem feledkezett meg arról, hogy a következőket ne mondja: — „Az a huszár, aki lovát nem szereti, nem ember, nem katona.” S e mondása azt is magában foglalta, hogy a rendes abrakon kívül máshonnan is szabad volt gondoskodnunk lovaknak számára élelemlől. Bár a jelszó ki volt adva, hogy „ne lopj, mert szigorúan büntetlek”, azért mégis őtől tanultuk meg,

Mai lapunk 6 oldal.

0000025

társadalmilag és nemzetileg értékes munkálatokat fejtett ki, elismerjük, hogy a nagy üzemek a szomszédságunkban és környezetükben fekvő kis üzemek gazdasági irányításában jótékonyan befolytak — de hogy a mi szőlőkultúránk speciell ma kiváló jelentőségű — annak mélyebben fekvő oka abban rejlik, — hogy ez a szakutadás és a modern eszközöknek használata erős gyökereket tudott verni, népünk legalsóbb rétegeiben, a kisbirtokosoknál.

Nézzük csak, mint értékesítette a szakutadást speciell ebben az ágban a nagy üzem s miként a kis üzem? *S mi az értékesítés eredménye?*

A nagy üzem legelőször is ahol több százhold földnek alapos megporhanyításáról és megkeveréséről volt szó — az emberi és állati erők mellőzésével — gépi erőkhöz folyamodott és a nagy homoksiságokat *gőzkéivel* szántotta fel.

A mi, ha tekintetbe vesszük, hogy a gőzkéivel szántás kat. holdanként circa 40 korona míg a kézi erővel való rigolozás circa 70 kor. — 100 holdnál 3000 korona megtakarítást jelent.

A parasztagda gőzekével nem szánthat — hanem felhasználja heverő téli napjait — sakkorkézi erővel rigoloz. Ez a rigolozás pedig a mi a földnek jobb megporhanyítását és keverését illeti — messze fölmúlja a gőzkéivel szántást!

A nagy üzem továbbá — területeinek helyes beosztásával — haszonnal értékesíti a parasztagzával szemben — egyéb talaj megmunkáló szerszámokat, műlyenek a logatós, nyitó, fódó és kapáló ekék. Használ azonkívül még a nagy üzem fogatos permetező gépeket és nagymunkateljesítményű borsajtókat.

A modern technikai tudományoknak eme alkotásaitól eltérve, melyeket a nagy termelő csak azért volt kénytelen a szolgáltatába szegődetni, mert arra tényleg rá volt utalva — mert egyébként kisebb munkabírású szerszámokból a nagy quantumot meggyőzni nem tudta volna — a kis üzemekben működésben látjuk mindazokat a

modern eszközöket, amelyek a termelésben tényleg fontosak és nélkülözhetetlenek.

Vannak jószerkezetű borsajtók, van minden három gazdának egy szőlődarálója, holott tíz évvel ezelőtt szőlőben, hosszabban csak tiporták a csemeget — van minden gazdának jó szerkezetű permetező kannája, minden harmadik gazdának egy szénkenegező gépe — finom metsző olló — ágfűrész, reszelő, jó kerti kést ojtó hüvelyeket stb. találunk minden falusi gazda kamrájában.

Abból mégis, hogy a nagy üzem értékesíteni tudott olyan szerszámokat, melyeket a kis üzem beszerezni nem tudott, — következnek — hogy a nagy üzemekben a termelés is nagyobb sikerrel jár, mint a kis üzemekben.

Következnek, de a tapasztalat és az eredmények mást mutatnak!

Az a nagy üzem, a melyik gőzekével szánt, — fogatos ekékkel nyit, fód és kapál hydraulicus sajtóval dolgozik, talán műtrágyáz is — a melynek irányításában és vezetésében kiváló szakemberek folynak be — ez a nagy üzem amikor 30 filléres értékesítési ár mellett 900 korona brutto jövedelmet produkál kat. holdanként — ugyanakkor a kis üzem, a melyik kézzel rigoloz, — közel nyit — fód és kapál 1000—1050 korona brutto jövedelmet produkál kat. holdanként.

Ez így van! És ennek megvannak a maga okai!

A földnek minden egyes részét igazán és tökéletesen csak a kis gazda ismerheti, és a míg a nagy üzemekben sokszor felület és könnyelmű ellenőrzés folytán — naplopással, anyagpazarlással — felület és lelkiismeretlen munkával tetemesen redukálódik a termelési eredmény, addig a kis üzemek a lehető legnagyobb szorgalommal a legnagyobb lelkiismeretességgel látják el dolgukat. A míg a nagy üzemekben a munkaidőnek pontos betartásával kevesebb idő folyik el a munkában addig a kis gazda szabad és pihenő óráit

is arra használja fel, — hogy gazdaságában egy keveset körülnézzen. A míg a nagy üzem természetes trágya hiányában — mert műtrágyázni nagyjából egy sem akar — földjeit kizsarolja addig a kis gazda évenkénti rendszeres trágyázással pótolja a termő erőt.

Előfizetési felhívás.

A Fejérmegyei Napló 1906 évre új előfizetést nyit s tisztelettel kéri városunk és megyénk újságolvasó közönségének szíves partfogását. Programunk maradt a régi: *a régi Magyarország fundamentumán egy erős keresztény és magyar nemzet.*

A kik elveinket helyeslik, álljanak mellénk támogatásukkal egy jobb jövőendő érdekében. Nem kértünk nagy áldozatot, csak a mennyit az ellenséges érzelmi sajtó támogatására adnánk, a mely a saját pénzünkért meggrugdal bennünket. Mi hirtovábbunkkal, lapunk élénkségével és jólétesült-ségével kiálljuk a versenyt. Ezt behibonyítottuk eddig.

A Fejérmegyei Napló előfizetési ára:

1 évre	12 kor.
félévre	6 "
negyedévre	3 "
egy hónapra	1 "

Szóval a Fejérmegyei Napló legalsóbb a hasonló terjedelmű és megjelenésű lapok között Fejérmegyében.

Hálalékos előfizetőinket pedig listával kérjük a hiányzó összegek szíves be-küldésére. Nékünk hétről-hétre pontosan meg kell felelnünk fizetési kötelezettségeinknek. Ne burkolózzanak tehát olvasóink sem a szűkkéblőség köpenyébe azért, mert mi keresztény lap vagyunk.

hogyan kell lovunkat ápolnunk. A loápolás abban rejlik, hogy a huszár mindig tudjon lováról gondoskodni. Ha a takarmányában megkárosult gazda hozzá ment panaszra, hogy a szénáját megdézsmálták a huszárok: kérdése az volt rendszeresen: „Megfogta-e kend? Ha nem — menjen kend lsten hírével és akkor jöjjön és jelentse, ha megfogta, majd akkor szigorúan megbüntetem.”

Maga mindig jó kedvű volt és azt akarta, hogy katonái is könnyen felejtsek az otthon maradt szeretteiket. „Ha falu helyen voltunk állomáson, vasárnaponként kiült a nagyvendéglő elé, mi huszárok mar tudtuk, hogy mit jelent. Rendszeresen akadt pár szem cigány s azonnal táncot roptunk, eljártuk a csárdát, vagy a magyar torborzót, ami rendkívüli módon tetszett a mi kedves kapitányunknak. Ilyen alkalmakkor minden egyes huszár kapott egy icce bort és egy virgóniát azzal az utasítással, hogy csak akkor szívd, ha valaki látja, különben oldsd el; így persze a virgónia sokáig tartott.”

Ilyen kapitány mellett, ki megosztotta örömet bántat, még kenyerét is huszáraival, gyöngy volt a katona élete; de röstellék, már az olasz-hadjáratban részt vett Palatinus huszárok is, mikor ifjú hadnagyukat elvesztették, szomorúság vett erőt az egész századon, ha észrevették, hogy kapitányuknak valami baja van. Együtt örültek a vezérrel, de együtt sirtak a szenvedések és megpróbáltatások nehéz perceiben is.

Ilyen szenvedések tűzpróbája volt a maglaji szerencsétlenség is, melynek előzményeit és katasztrófáját a következőkben írja le egyik köz-katónája, a már említett Pataki Dező, a vitézségi nagy ezüst erem tulajdonosa, magyar államvasúti főkapitány:

„1878. július hó 27-dikét írjuk, jött a parancs, hogy másnap elindultunk. Fegyverkovács hiányában magunknak kellett még a kardunkat is kikészírtünk. 18-dikán kor. ggel indultunk

az utászoktól vert hidon Magyar-Bródon keresztül Boszniába. Dervent volt az első állomásunk, ahol pihenni kellett volna, de nem tudtunk. Óriási hőségben értünk Dervent alá s a hegy oldalában ütöttünk táborn. A lovakat kipányvazzuk és fűzhez látunk. Egyszerre elborult az ég, és fél óra múlva megered az eső, utána óriási vihar kezdte, melynek szomorú eredménye, hogy életünket elhordta a lerohanó záporosó. A vihar lecsillapultával hogy éhségünket némileg lecsillapítsuk, a félig megfőtt húsdarabokat úgy halasztuk ki a sárból, de milyen jó volt meg egy is! Esteledett . . . a kapitányunknak az eső kezdetén összetakoltunk egy olyanforma csősz-gunyhót, aminőben kukoricapásztorunk huzzák meg magukat a veszedelmes zivatork idején; magunk pedig óriási tüzet raktunk, mit a vihar szétvert fűzésünkkel együtt. Ejfélfel a kapitányom gunyhója felé megyek, észreveszem, hogy nagyon lapos: lármat csapatok, szétszedjük: hát a szegény kapitányom már alig tud zihálni. Az első szavai: „Hát a lovak?” Bizony azok szíj-jel szaladtak abban a pokoli sötétségben, mit csak a sűrűn cikázó villámlás világított meg: az elszabadult lovakat csak reggel találtuk meg; mi addig kapitányunkkal együtt ott ácsorogtunk az újra fölélesztett tűz mellett az istenítélet morajló menyörgéscé és a vihar zugasait figyelve egész reggelig.”

Következett a haditanács: melyik századnak vannak legjobb lovai? Persze Paczóna kapitányunk, „Másnap előre megy szemletra. Milinkovics törzskari századost osztottak be hozzánk, élelmezési tisztül pedig Heideck főhadnagyt a vadász ezredből. Augusztus 1 én indultunk utnak. Derventől az első állomás egy kis falu volt, melynek nevét már nem tudom. E faluskából fehér zászlóval jötték elibénk számo-san, mint jó barátok, apró táncoló lovakon. E küldöttség valószínűleg a falu kupaktanácsa volt.

Azután századunk felét beszállásolták a faluba, a másik fele pedig kinn táborozott a falu végén. „Ejféli lehetett, egyszerre meghaszn a trombita: „áram”-ot fúj. Rohanunk kifelé . . . egy pár lövést hallunk . . . azután csendes minden. már most a ló mellett kell állanunk reggelig, hogy minden eshetőségre készen legyünk. Az összeköttetés közöttünk és a tábor között ekkor már nem állt fenn. 2-án elindultunk tovább Maglaj felé. Mindjárt az indulás után lehetett látni bujdós alakokat, akik egyre magyarázták tagtejtéseikkel, hogy ne menjünk tovább, mert veszedelem lenyegyet bennünket, de törzskari századosunk leint feléjük kezével, mi pedig meg-nyituk előre.”

„Maglaj előtt ismét küldöttség jön elénk. Maglaj mellett a vizen innen ütöttünk táborn. Az ott lakók körülfogtak bennünket és kézzel-lábbal magyarázták, hogy ők jó barátaink. Hordtak oda mindenféle gyümölcsöt és pálnkát, kínálgatva bennünket, hogy csak együnk, igyunk. Itt megengedtek, hogy kényelembe helyezték magunkat. Ha ott éjjel támadnak meg bennünket, még hirmondó sem kerül közülünk haza. De valószínű, hogy még nem voltak összpontosítva.”

„Másnap, 3-án reggel a legjobb hangulatban haladunk Zepce felé. Fele utra lehettünk, egy dombról már egészen jól láthatunk Zepce falut és pihenőt tartottuk. Alig hogy megország-tettük a lovak heveder-szíjait, egyszerre csak puskák ropogása zavarta meg nyugalmunkat. Azonnal előre küldenek egy szakaszi, s a bator huszárok egy ló megsebesülése árán két fegyveres főlköl foglyot hoznak a vezérkari százados elé. Milinkovics fegyvereiket összetöreti, a foglyokat pedig azonnal szabadon bocsátja. Azok egyenesen az erőbe menekültek társaik körébe. Mi pedig nyomultunk előre.

(Folyt. köv.)

A katolikus egyetemi ifjuság új otthona.

Az öt éve alapított Szent-Imre-Collegium annyira megerősödött már, hogy az intézetet fenntartó Katolikus főiskolai internátusegyesület új nagyszabású, modern házban óhajja elhelyezni, melyben a Collegium úgy lenne felszerelve és tanerőkkel ellátva, hogy 3-400 ifjával pótolná tulajdonképp a katolikus egyetemet. Az új ház felépítésére szükséges összeget az egyesület nem akarja az amugy is igénybe vett katolikus társadalom adományaiból összegyűjteni, hanem 4%-ot kamatozó kölcsön-jegyeket bocsát ki, melyeknek értéke meghatározott időn belül visszafizetetik. A kölcsön-jegyzésre szolgáló iverket most küldi szét az egyesület.

Oly nagy érdekek sürgetik, hogy az egyetemi ifjuság egyetlen katolikus intézete, a Szent-Imre-Collegium a lehető legnagyobb arányokban kibővíthessék s minden tekintetben versenyképessé tétessék, miszerint a kölcsön-jegyzésre bátrán remélhető. Nem ajánljuk tehát az internátus-egyesület, de némi bizalmat, hogy azon összeget, melyet talán pénzintézetre bízunk, egy óriási horderejű katolikus intézmény számára kölcsön adjuk. A kölcsönözött összeget s megfélelő évi kamatait biztosítja, úgy, hogy a pénznek e kölcsönjegyekben történő elhelyezésével senkinek kockázata van. A Szent-Imre-Collegium pedig 3-400 ifjura lesz berendezhető, évi terhei tetemesen könnyebbednek, a mennyiben az új intézet felépítése esetén 55.000 koronára évi fölösleg marad, melyből 25.000 kor. a kölcsön-jegyek törlesztésére fordítatik, a többi pedig az intézet színvonalának emelésére, tanárok, szakvezetők alkalmazására lesz fordítható, mi által a Collegium azon helyzetbe kerül, hogy alaposan képzett, komoly katolikus intelligenciát neveljen a magyar hazának.

A kölcsön-jegyzésre ügyében a következő felhívás bocsátott ki:

T. C.!

A katolikus főiskolai internátus-egyesület azon célból, hogy a szülői ház gondoskodását pótolja s az ifjuság helyes irányú nevelését biztosítsa, öt éve internátust nyitott egyetemi hallgatók számára. Ezen internátus a Szent-Imre-Collegium — fennállásának rövid ideje alatt — nagy mértékűre tett szert, hogy a négy év előtt megvásárolt ház már nem képes az összes ifjakat befogadni s az intézet jelenlegi 130 tagját felelősen bérlet helyiségben kell elhelyezni.

Ezen körülmény s azon általános óhaj, hogy a még felvétetni kívánó nagyszámú ifjú elhelyeztessék, bírta rá az egyesületet, hogy új, a modern pedagógiai igényeknek megfelelő, nagyszabású collegiumot építsen, melyben sokkal több ifjút lehessen elhelyezni s ezzel a lakbértetés nyomasztó terhe tetemesen könnyíthessék.

De jelenlegi vagyonunk e célra elégtelen s — lekötve lévén — nem is használható fel új intézet építésére. Épp ezért elhatározta az egyesület, hogy 500.000 koronára kölcsönt vesz fel 4%-kal kamatozó 100 és 1000 koronás kölcsön-jegyekre, melyek 16 év alatt kisorsoltatnak s a reájuk befizetett összegek visszafizetnek. Még pedig 1908-ban 20.000, 1909-ben 25.000, 1910-ben 26.000, 1911-ben 27.000, 1912-ben 28.000, 1913-ban 29.000, 1914-ben 30.000, 1915-ben 31.000, 1916-ban 32.000, 1917-ben 33.000, 1918-ban 34.000, 1919-ben 35.000, 1920-ban 36.000, 1921-ben 37.000, 1922-ben 38.000, 1923-ban 39.000 koronára értékű kölcsönjegy sorsoltatik ki s fizetetik vissza.

A kölcsön-jegyekre befizetett összegek biztosítására az egyesület lekötötte jelenlegi házat, az építendő házat s egész alapitóját.

A kölcsön-jegyek jegyzése jelen iven törté-

nik, az aláíráskor a jegyzett összeg 10%-a beküldetik a Szent-Imre-Collegium igazgatójának (Budapest, VIII., Üllői-ut 22.) mely a főlveti összegről elismervényt küld. Az egész jegyzett összeg 1906. február 1-én fizetendő, midőn az igazgatóság a kölcsön-jegyeket megküldi.

Az igazgatóságon kívül senki sincs jogosítva pénzt felvenni.

Jelen ívet 1905. január 30-ig kérjük vissza a Szent-Imre-Collegium igazgatóságának címére.

Ifj. Zichy János gr.

a kath. főiskolai internátus-egyesület elnöke.

Dr. Glattfelder Gyula,

a Szent-Imre-Collegium igazg.

Meg vagyunk győződve, hogy a magyar katolikus társadalom megérti, mily nagy érdekekről van itt szó, s bizalmával sietni fog az intézet nagy arányú kiépítését előmozdítani. Ha a közel jövőben nem lehet katolikus egyetemünk, emeljük legalább azon intézetet, mely hivatalosan a hiányt pótolni s katolikus intelligenciát nevelni, mert ha öbetet kezekkel nézzük, mint haladnak el a szellemi áramlatok felettünk s nem iparkodunk azokban érvényesülni, magunkra vessünk, ha a katolizmus megszűnik számottevő tényező lenni.

Kérjük kölcsön-jegyzési ívet a Szent-Imre-Collegium igazgatóságától, s mutassuk meg, hogy él bennünk egy szebb jövő reménye.

UJDONSÁGOK.

Dr. Prohászka Ottokár, megyéspüspök esztörtökön este székvárosába érkezett. A mint megirtuk — teljesen inkognitó és váratlanul Anyira, hogy legközelebbi környezetét sem tudta érkezésének időpontját s így a vasutnál senki sem várakozott rája. O Moltósága gyalog jött be az állomásra, utatársa az inakönyve volt, a mely fegyvere is leend, midőn a szíveknek és lelkeknek meghódításához kezd a püspöki palotában szinten meglepetést okozott a ház urának megérkezése, mert ámbár mindenki várta de reményltek, hogy valami módon tudomást szerzhettek a főpásztor megérkezéséről. Természetes, hogy a bevonulás ezen módja szokatlan Székesfehérvárott. De a ki dr. Prohászka Ottokár egyszerűséget kedvelő természetét ismeri, az ezt a módot is természetesen fogja találni az ő részéről. Szent Pál apostol valószínűleg hasonlóképp cselekedett volna.

Dr. Városy Gyula kalocsai és bácsi érsek ma már megérkezett székvárosába Kalocsára Tervei szerint ő is teljesen inkognitó akart új otthonába beköszönten. A holnapi installációs ünnepélyre városunkból Kalocsára érkeznek: Szabolics Jenő apátkanonok, dr. Klausz György püspöki irodai igazgató, Streit Ferenc püspöki titkár, dr. Bierbauer Viktor főorvos és Bilkei Ferenc, a „Fejérmegyei Napló” szerkesztője.

József főherceg udvari vadászaton. József kir. herceg a napokban Alesuthon nagy udvari vadászatot rendezett, a melyen a számtalan vendégen kívül résztvettek Augusztina kir. hercegnő, Gromon Dezső nyug. államtitkár, Ludwig Gyula a államvasutak elnöke igazgatója, Libits Adolf udvari tanácsos, gróf Talvay Takács a kir. herceg adjutánsa, Mikovics ezredes stb. A vadászatot mintegy 500 nyul került prédára.

Teaestély a belvárosi Kath. Körben. A belvárosi Kath. Kör ifjusága tegnapelőtt népes értekezletet tartott dr. Szabady József igazgató elnöklése mellett, melyen egyhangúlag elhatározta, hogy február hó 10-én a Szent István teremben hangversennyel egybekötött teaestélyt rendez. Az estély műsora tiszta magyar számokból fog állani s mint értesülünk, a magyar dal és zenei költészet gyöngyei fognak benne szerepelni. Lesz férfikar, vonósnégyes, melodráma s talán más is. Abból a nagy érdeklődésből, melylyel a város közönsége a teaestélyt már hetek óta várja, az ifjuság táncoló kedvéből, melylyel az estélyre készül, előre is megjósolhatjuk, hogy a mulatság sikere fényes lesz és méltó a kör múlt évi hasonló jellegű estélyeihez.

Anyakönyvi kinevezés. A belügyminister Marton György lovasberényi községi jegyzőt anyakönyvvezetővé, Báthory József soponyai segédjegyzőt pedig helyettes anyakönyvvezetővé nevezte ki.

Hangverseny Székesfehérvárott. Budapestről értesítik lapunkat, hogy Ladányiné Gedeon Mariska kontra alt énekesnő, aki eddigi fényes diadalai színhelyéről visszatérve, februárban a főváros közönségének fog énekelni, ebben a szomban nálunk is rendez egy hangversenyt. Ez kétségtelenül érdekes esemény lesz, mert a művész hangját terjedelem és mélység tekintetében kritikusi unikumnak mondják.

Iparhatósági megbizottak. Reé István rendőrőrkapitány, mint I. fokú iparhatóság elnöke iparhatósági megbizottakul a következőket nevezte ki:

A székesfehérvári fűszolgabiro hivatal mellé:
Kereskedők: Auerbach Jakab, Heller Izidor, Knazovitzky Béla, Krausz Samu, Somúgyi Vince, Rosenberg Izidor, Ungvári Mihály, Weisz Gyula, Goldschmidt Izidor, Zachariás Lajos.

Iparosok: Berger Gyula cipész, Gervein Mihály kovács, Kuntler József csizmadia, Kollman József-kalapos, Márkus Mihály lakatos, Nyitrai Pál csizmadia, Smohai János szabó, Schreindorfer Ferenc mészáros, Stummer Károly szabó, Szubin Antal borbély.

A székesfehérvári rendőrkapitányi hivatal mellé:

Kereskedők: Bergmann Miksa, Deutsch Gyula, Falvay Ferenc, Fuchs Endre, Kovács Antal, Pál Elek, Schlamadinger Lajos, Theodorovits Ferenc, Vaimár Béla, Vermes Frigyes.

Iparosok: Braun Márk szobafestő, Gaál István borbély, Hirschhorn Sándor szobafestő, Knezsits Imre bádogos, Montskó Ferenc kartonfestő, Nyáry György asztalos, Richter József rézöntő, Schnetzer Nándor üveges, Schmiéd István kéményseprő, Vida Elek kártyos.

Községi bíróválasztás. Zámoly községben folyó hó 11-én tartott meg a községi bíróválasztás Kálmán Vince fűszolgabiro elnöklése mellett. Zámoly község bírájává id. Menyhart István választott meg.

Affér. Nem akartunk róla írni, nehogy — mint már mások is megtették — elfoglaltságról vádoljanak bennünket. Azt hittük, hogy csendesen és okosan elfogják simítani a dolgot, a komolyabb következmények elmaradnak. Mivel azonban maguk a szereplők gondoskodtak róla, hogy a nagy nyilvánosság útjába kerüljön, mi sem térhetünk ki előle.

Szombaton este nagy ricsaj volt a Kereskedelmi Csarnok termeiben. A kereskedelmi szellem letéteményesei fényes vigalmat rendeztek a melyre hetekkel ezelőtt folytak már a készülétek. Pazar toalettek, ragyogó ékszeres keretében mosolygó arcok vonultak fel a fényesen kivilágított helyiségekbe s csakhamar kezdődött a tanács, a vigalom, az előreláthatók szerint kivilágos kivirradt. Ez egyszerű és természetes dolog más rendes helyen is így szokott történni. Történt azonban egyéb is. Hajnaltájában, a mikor a gőn-

cölszékér rudja is tótágast áll, a jókedv is viharos hullámokban tobzódott az ifjú szívek hajlékaiban — történt ezen időben, hogy két ifjú társasági ember, — egyik sem a kereskedelmi szellem letéteményeseinek sorából — valakit keresett a társaságból. Bizony megtették azt a hibát, hogy nem báli toaletben jelentek meg, de kárpótlásul a külső termekben, az étkező helyiségekben mutatták — különben egész szerényen magukat. Észrevette azonban nem lakodalmi köntösüket két vezérszeretpét vivő főrendező s rögtön a helyzet magaslatára emelkedtek. Megjegyezzük, hogy nagyon sokan valának. — Takarodjanak ki innen, hogy mernek így idejőzni? — Rendőr tegye a kötelességét s vezesse ki azokat az urakat! stb. stb. A rendőr meghökkenett, egy pár komolyabb, higgadtabb ügyvéd ember csitítólóg is közbe szólt, hogy uriemberekkel lehetetlen így bánni. Ez azonban csak olaj volt a lobogó tüzre — törtévének közben egyéb is. Az ifjú hölgyek egész serege, mint egy virágos kert a napot, úgy vette hírtelen körül a két lovagot s bámulva tekintettek kipirult arcáikra s a nemes haragra, mely keblükben tombolt. S mint a virágok szirmai kinyílnak a diadalmasan ragyogó napsugár érintésére, úgy szállt feléjük a csodálat és álmélkodás hangtalan érzelemhulláma, midőn larsogták: — Rendőr tegye a kötelességét, holnap rendelkezésükre állók az uraknak!

— Ah! ily snejdígnak képzeltem mindig a férfit, mikor a regényt letéve kezemből, álmodozni és sóhajtozni kezdtem az elérhetetlen után — nyögé boldogan nem egy ifjú ajak.

Az ifjak távoztak s másnap — a lovagiaság formulái szerint — segédekkel küldöttek a sértökhöz. S ekkor történt a nagy csoda. A két ur kijelentette, hogy ők egy szót sem szóltak s egyáltalán nem áll az, mintha ők bárkit megsértettek volna, vagyis az éjjeli nagy hősökösé másnapra alaposan lehült és az ügyek hékés uton „a lovagiaság szabályainak megfelelőleg intézettek el”, kivéve az egyik urat, kihez ugyancsak az egyik sértett fel, négy tanu aláírásával levelet intézett, melyben őt a tényállás letagadása miatt gyávának nevezte. Ez ugyan most újabb provokálások folynak és nem lehetetlen, hogy holnapra egy óriási lyukat fognak lőni a levegőben.

Kisiklott mozdony. A sárbogárdi vasúti állomáson tegnap délután 4 órakor tolatás közben egy mozdony kisiklott. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy nagyobb baj nem történt. A Budapestről Sárbogárd felé tartó gyorsvonat a mozdonykiskiklás következtében jó félórát vesztett a nyílt pályán. Ugyanennyi ideig kellett várakozni a Székesfehérvár felé tartó személyvonatnak is a sárbogárdi állomáson. Mint a megejtett vizsgálat megállapította, a mozdony kiskiklását helytelen váltoállítás idézte elő.

A Schützer-féle szappangyár ügye. Ez a régóta huzódó helyi érdekű ügy végre valahára befejezést nyert, amelynek azonban nem valami nagyon fognak örülni a Schützer-féle szappangyár közelében lakó ősz-utcaiak. A helügyminiszter a kereskedelmi miniszterrel egyetértőleg helybenhagyta a városi tanácsnak azon határozatát, mely szerint Schützer Jakab szappanos az Ősz-utcában létesített szappan főző telepét üzembe helyezheti.

Hirtelen halál. Szalay Elek inotai molnármeister malmába tegnapelőtt este egy szegény vándorló molnárlegény, névszerint Gergenyi János tért be és a gazdától éjjeli szállást kért. Szalay, a kjszemélyesen ismerte Gergenyit, szívesen tett eleget a kérelemnek és a malomszobában vettete neki ágyat. Reggelre a vándor halva találták ágyán. Az esetet bejelentették a járási főszolgabírósnak, ahonnan dr. Mészöly József járás orvos a helyszínére utazott a halál okának megállapítása végett.

Értekezlet a művészeti kiállítás ügyében. Guzmits Kálmánnak a korán elhunyt festőművész síremlékének felállítására tervbe vett művészkiállítás ügyében folyó hó 14 én, vasárnap délelőtt 11 órakor értekezlet lesz a városháza nagytermében.

A Nádorcsatorna társulat ügyében. A Nádorcsatorna társulat ma délelőtt 10 órakor ülést tartott a vármegyeház II-od emeleti kistermében. Az ülésen több folyó ügy jutztatott el.

A fodrászsegédek táncestélye. A helybeli fodrászsegédek február hó 4 én bált rendeznek a Magyar-Király szállodában az Iparoskor javára.

Telefon. Az Árpád fürdő építkezési vállalat száma, a 115 a telefonkapcsolatból kitépett, ellenben Árpád fürdő címen 164 szám alatt bekapcsoltatott.

Tolvaj leány. Szabo Julianna nagykanizsai cselédeleinyt a kelenföldi vasúti állomáson összehozta a véletlen Nemeth Mari 32 éves rovvtt multu szinten nagykanizsai illetőségű cseléddel. Nagy Mari sörözői hívta az állomási vendéglobbe új ismerősét, akinek anyjára megtetszett a bőbeszédű leány, hogy pénztárcáját is átadta neki, hogy az elfogyasztott sör árát fizesse ki. A vonatra szállva Szabo Julianna visszakövetelte erszenyét, amiről Nemeth Mari azonban hallgatni sem akart. A meglopott leány kezegebesében a helybeli állomáson jelentést tett a dolgról az ügyeletes rendőrök, aki Nemeth Mariat a városházára kísérte. A tolvaj itt is tagadtott, de éppen amikor megmozdítani akarták, ruhái alól kihűltott az ellopott erszény. A rendőrség a tolvajt letartóztatta és akíserte a helybeli királyi ügyészség fogházába.

A Palotakülvárosi Olvasókör világmí bi zottsága folyó hó 15 én este értekezletet tart a Horváth Mihály fele tobak utcai vendéglőben.

Kellemetlen vendégek. Tanárki József, Tanárki István, Elek Imre és Lukács József zamolyi lakosok a napokban vendégsegben voltak Gemesi János ottani lakosnal. A vendégek nar szép mennyiséget elfogyasztottak a borból, amikor ugy éjjeli 11 óra körül összeszalokoztak a hazigazdával, akit rovid szóváltás után ütegelmi kezdtek. Gemesi Jánosnak segítségére sietett fia ifj. Gemesi János és ennek felesége, de a boros vendégek mindharmójukat véresre vertek. Különösen súlyos sérüléseket szenvedett ifj. Gemesi Jánosé, akinek elletbenmaradása is kesegyes. A verengző vendégeket feljelentettek a helybeli kir. ügyészségnek.

Nevváltoztatás. Szeifert Andras balinkai illetőségű budapesti lakos vezetéknevét helügyminiszteri engedéllyel „Szalat”-ra változtatta.

Csaló atyafi. Szecsődi Adám sarabai földműves atyafi könnyű módoval akart szeri tenni egy kis pénzmagra. A mai hevasaron 18 korona értékű gabonát adott el Engel Sándor kereskedőnek. Amikor kezebe kapta a kilizetési bércaát, fogta magát, meg ráirt 226 koronát és ugy állított oda a penztárcát. A hamisítást azonban észrevettek és Szecsődi Adámot átadták a rendőrségnek. Mitan az atyafi nem tudta magát kellelőleg igazolni, a rendőrség egyelőre fogva tartotta.

Törvényszék. Szende János ev. ref. 32 éves, sarkeresztúri illetőségű mindenes, ki a vármegyei Szent György közközkórházban hasonló minőségben volt alkalmazva, a kórház karara elkövetett lopás büntetével került a napokban a helybeli kir. törvényszék elé. A bíróság a következőképen alakult meg: Elnök: Keczan Lázló, szavazó bírák voltak: Madarassy István és Siposs Sándor, jegyző: Wallner Jenő. Vádhatal ság dr. Mendelényi László kir. alügyész. A vád szerint Szende János a megyei közközkórház ruharaktárából mintegy három korona hatvan fillér értékű ruhaneműt lopott el s azt testvérenék Bükki Istvánnénak átadta. Midőn Bükkiné a bugyorról a kapun kifelé igyekezett, Virág Aurél kórházi portárnak nagyon gyanusnak tűnt fel a bugyor s ezért feltartóztatta őt s ekkor kitért, hogy a bugyorban levő ruhaneműt a kórház betegneinek ruhatárából tulajdonították el s a tettes is csakhamar előkerült Szende János személyében. Mi-

után Szende János a tárgyalás során is beismerie büntösségét, a kir. törvényszék őt lopás büntetésben bűnösnek mondta ki s ezért 14 napi fogházra ítélte. Ugy a vádlott, mint a kir. alügyész az ítéletben megnyugodott.

Orgazdaság büntetével vádolva állott a helybeli törvényszék előtt Budai Teréz helybeli Selem-utcai lakos, ki leánya Átal Huszár Agoston alispánné és özv. Nagy Zsigmondné kárára állítólag jogtalanul eltulajdonított ékszereket, illetve szakácskönyvet elrejtette, majd pedig az ékszereket értékesítendő, bevitte azokat Klein Mór helybeli ékszerész Nádor-utcai üzletébe, hogy értékesíthesse. A megejtett házkutatás alkalmával Budai Teréz ki a jelzett bűncselekményét elkövette, mindent bevallott s Liszt Ferenc rendőrbiztos ama kérdésére, hogy a lopott tárgyak hol vannak, a leány azt felelte, hogy a szekrényben. Minthogy azonban itt misem találtak, végre a rendőrbiztos hosszas kutatás után megtalálta a szakácskönyvet a kifelé nyitható asztal lapjai között, egyidejűleg pedig a lopott ékszereket is lefoglalta, Budai Teréz azt vallja, hogy ő neki leánya azt mondta, hogy ő az ékszereket: ugy találta a megyeház lépcsőjén s hogy azok valószínűleg Huszár Agostonné tulajdonai. Elmondta továbbá, hogy ő az ékszereket becsészé végett vitte be Klein ékszerészhez s ha értékeről ily módoon meggyőződött, azt tulajdono osnára: visszaadja. A kir. törvényszék a következőképpen alakult meg: Elnök Keczan Lázló kir. törvényszéki bíró, szavazó bírák voltak Madarassy István kir. táblai bíró és Siposs Sándor kir. törvényszéki bíró. Jegyző Wallner Jenő. A vádat dr. Mendelényi László kir. alügyész képviselte. A törvényszék a kihallgatott tanuk vallomásai alapján Budai Terézt a vád és következményei alól teljesen felmentette. A kir. ügyész felebbevezett.

Tűz a vidéken. Kiskiszi községben tűz volt a napokban. Nemeth Imre földműves gazda istálló épületének tetőzete gyuladt ki f. hó 8 án este és teljesen leégett. A kár körülbelül 200 korona, melynek egy része azonban a biztosítás révén megérült. A tűz keletkezésének oka teljesen ismeretlen.

A Székely-havasí bivalytej jósága általában ismeretes. Ezen bivalytejjel készíti Balázsovich Sándor gyógyszerész Sepsiszentgyörgyön 176. szám, a törvényes védett „Alba”-szappant (ára 1 korona), „Alba” arckrémét (ára 1 korona 50 fillér) és „Alba”-hőlgyport (ára 1 korona 50 fillér), melyeket a szokásos vásári reklám mellőzésével, nyugodt lélekkel ajánlunk a művelt hölgyközönség figyelmébe, mivel semmi ártalmas vegyi terméket nem tartalmaznak s melyekről hazánk első orvos-nője dr. gróf Hugonnay Vilma ezt írja: „Az „Alba”-szappan és krém a bőr ápolására, a szeplők és más arcfeszítálatanságok eltávolítására a legjobban ajánlható szerek.” Kaphatók mindenütt.

Kifogott hulla. Eresi község határában az elmúlt hét egyik napján egy 20-25 évesnek látszó urasán öltözött fiatalember hulláját fogták ki a Dunából. A hullán külérőszak nyomai nincsenek és így kétségtelen, hogy az illető öngyilkosság folytán került a Duna hullámai közé. Az illető kitévét ezidélleg nem sikerült megállapítani.

Nincs több fejkorpa!

A világhírű Bergman a Comp. (Drezden és Teschen) fejkorpa pomádé háromszori használatra teljesen megszünteti — Kapható: **Koronafi Károly** fodrász-üzletében, Nádor-u. 13. *Egy lélegy: 1 kor. 20 f.*

A székesfehérvári Jótékony Nőegylet közgyűlése.

A székesfehérvári Jótékony Nőegylet folyó hó 6-án tartotta rendes évi közgyűlést Szőgyény-Murich Julia védnőnő elnökle mellett. Hogy a jótékony nőegylet áldásos működéséről hű képet nyújtunk, az alábbiakban egész terjedelmében hozzuk özv. Gebhardt Ignácné elnök évi jelentését, melyet a közgyűlésben Dr. Fiáth György, a Jótékony Nőegylet titkára olvasott fel. Ez évi

kisbirtokos s. cs. tagja Dunepentele és Csikósvies Julianna Székesfehérvár. — Zombai József ácssegéd és Blaumann Anna Székesfehérvár. — Vig Ferenc kisbirtokos s. cs. tagja és Fekete Rozália Székesfehérvár. — Pinke József közművesegéd és Fülöp Julianna Székesfehérvár. — Molnár Ignác kisbirtokos és Horváth Katalin Székesfehérvár. — Virág István napsz. és Játor Julianna Székesfehérvár. — Szabó Mihály egyesületi főkerész Czikota és Kuti Anna Székesfehérvár. — Kronhoffer István földm. napsz. és Jankovics Erzsébet Székesfehérvár. — Fister Imre kisbirtokos s. cs. tagja és Kotsis Mária Székesfehérvár. — Boda János sörraktári kocsis és Palkovits Mária Székesfehérvár.

Aki kitűnő étvágyfokozó
asztali italt óhajt,
Aki gyenge, lábbadozó,
Aki ideges, álmatlan,
Aki vérszegény,
Aki sovány,
Aki szoptat,
Aki tüdőbeteg

ne mulassza el saját érdekében a kitűnő hatásának elismert és rendkívül tartós

HERCULES
maláta-tápsör
különlegességet inni. **ÖR**

Kapható minden nagyobb csemege-, tuszer-kereskedésben, kávéházban, vendéglőben és a
Hercules Sörfőzde székelyvárosi telepen.
Budapest, VII. Bethlen-tér 3

Telefon 63 CR. — Árjegyzék ingyen.

Videkre postán küldünk 5 kg. próbakelendementet 6 úvegig utánvétellel.

Kapható: Székesfehérvár, Reinitz Lipót cégnél.

Székesfehérvári első Butorraktár

Sas-utca 6. szám,
a „Fekete sas” szállodával szemben.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönségnek a már 40 éve jó hírben álló saját készítményű

kárpitos és asztalos BUTORAIMAT

nagy választékban, szilárd és izlételjes kivitelben, pontos kiszolgálás és jutányos árakban ajánlani.

Nemkülönben a szakmákban vállalkozom kívánatra külön rajzok szerint elkészítendő mindenmű kárpitos és asztalos munkákra helyben és vidéken

Teljes tisztelettel
Füstér Imre.

Hirdetések jutányos áron felvételnek a kiadóhivatalban. Szt-István-tér I.

Akácfa eladás!

Seregélyes mellett (a buehini erdőn) ipari célokra szolgáló akácfa, naponta vasár és ünnepnapok kivételével ott az erdőn, esetleg a seregélyesi vasútállomásra szállítva, eladó.

Alkalmas bognárfának, pajta- és gőreoszlopoknak, kerítés és lugosducoknak, szőlőkarónak stb.

A székesfehérvári

Árpád-fürdő

december 31-én,
vasárnap reggel megnyitott.

Székesfehérvár városának és környékének egy teljesen modern, a legkényesebb igényeket is kielégítő, a legnagyobb eleganciával berendezett helyiség áll rendelkezésére.

GÖZFÜRDŐ:

Meleg, langyos és hideg medencékkel, villanyozó készülékkel, nagy zuhanykamrával, kényelmes pihenővel és fodrászteremmel.

A férfiak fürdési ideje:

A szerdai napot kivéve mindennap déli 10 óráig, csütörtökön és vasárnap délután 2-6 óráig.

A nők fürdési ideje:

Szerdán egész nap, hétfőn és pénteken délután 2-6 óráig.

Jegyek ára.

Egyes jegy 1 K. 1.
Szerdán és csütörtökön d. e. 1 K. 20 f.
Tandó és gyermekjegy K. 70 f.

MEDENCEFÜRDŐ:

Porcellánmedence:

Egy személynek 1 K. 20 f.

Kerámitedence:

Egy személynek K. 90 f.

Salon medence:

Három személyre 2 K.

Családi medence:

Öt személyre 3 K.

Lepedő K. 20 f.

Főalkozó K. 00 f.

Ha a medencetűzöt a lehető leghatékonyabban több személy kívánja használni, személyenként 20 fill. pótfegy váltandó.

A keltes medencéknel minden medencére külön jegy váltandó.

Megnyitási idő:

Naponként reggel 6 órakor.

Bezárási idő:

Május hó 1-től augusztus hó 31-ig este 8 órakor. Szeptember hó 1-től április hó 30-ig este 7 órakor.

Déli 1 és 2 óra között az egész fürdő helyiség zárva van.

Az igazgatóság.

A hidegvizgyógyintézet, villanyos gyógyfürdőre és az uszodára vonatkozó tájékoztatást később tesszük közzé.

GAZDÁK BIZTOSÍTÓ SZÖVETKEZETE.

Elfogad a legmértányosabb föltételek és díjak mellett tűz-, jég- és életbiztosításokat. ~~~~~

A kartelben álló részvény-társulatokkal szemben a versenyt egyedül a Szövetkezet fejté ki. érdeke tehát a gazdaközönségnek, hogy azt támogassa.

Képviselőség minden községben. ~~~~~

SZÉKESFEHÉRVÁROTT; ISKOLA-UTCA 11. SZ.

52--40

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott

00000030